

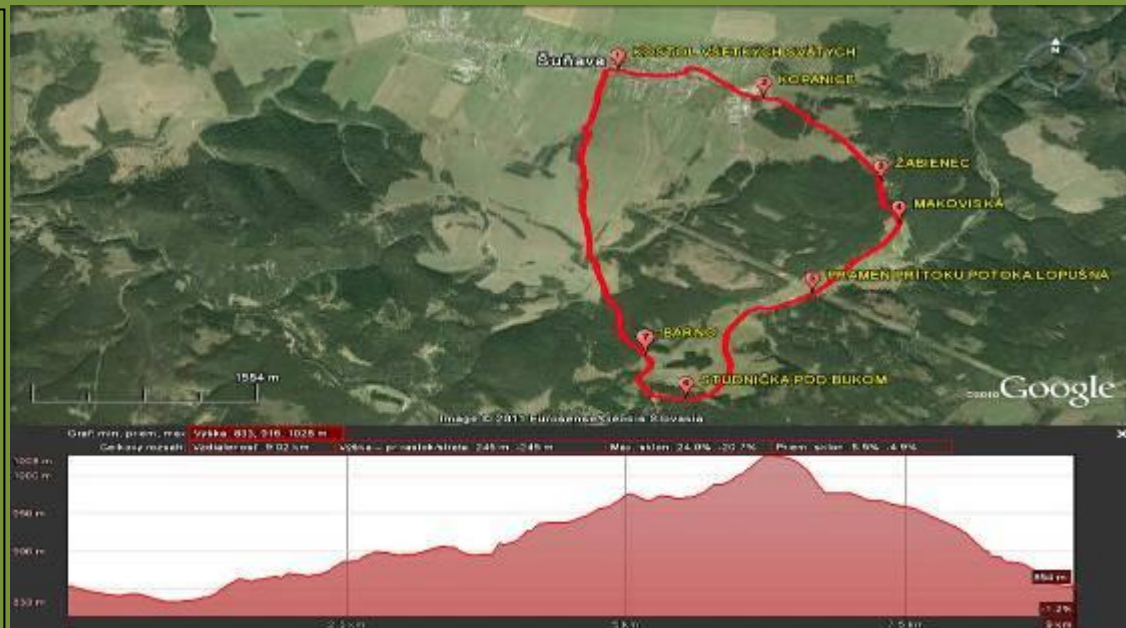

NÁUČNÝ CHODNÍK 2

Vitajte v našej obci. Najstaršie zmienky o nej sú z roku 1263. Vznikla spojením niekdajšej Nižnej a Vyšnej Šuňavy a v súčasnosti má takmer 2 000 obyvateľov. Je to typická podhorská obec, ktorej niektoré časti chotára presahujú nadmorskú výšku 1 000 metrov. Leží v malebnom prostredí medzi Vysokými a Nízkymi Tatrami. Jej história je spätá s poľnohospodárstvom, pastierstvom a prácou v lese. Je jednou z obcí podtatranského regiónu, v ktorej sa dodnes zachovávajú ľudové tradície a zvyky. Okolie obce poskytuje veľmi dobré podmienky pre zimnú i letnú rekreáciu, cykloturistiku i pešiu turistiku, okolité lesy sú bohaté na lesné plody, preto sú vyhľadávané predovšetkým hubármi. V blízkosti obce sa nachádzajú známe lyžiarske strediská v Lopušnej doline, Lučivnej, Liptovskej Tepličke, na Štrbskom Plese, ako aj celoročne využívané vodné parky Aquacity v Poprade, Tatralandia v Liptovskom Mikuláši, či termálne kúpaliská v Bešeňovej. Okolité obce a mestá poskytujú široké možnosti nielen športového, ale aj kultúrneho využitia, sú bohaté na historické a umelecké pamiatky. Obec sa stala známou aj vďaka každoročne sa konajúcim prehliadkam amatérskych divadiel, či festivalu country hudby a tanca. Je rodiskom viacerých známych športovcov a iných významných osobností spoločenského, kultúrneho, či umeleckého života.

Miesta zastávok náučného chodníka

1. Kostol všetkých svätých
2. Kopanice
3. Žabienec
4. Makoviská
5. Prameň prítoku potoka Lopušná
6. Studnička pod bukom
7. Barno

Dĺžka : 9,00 km

Prevýšenie: 195 m n.m.

Priemerná v. : 916 m n.m.

Čas prechodu: cca. 3 hod.

Počet zastávok: 6

Typ chodníka : peší, letný i zimný

Náročnosť : nenáročný terén

Zastávka č.4 – Makoviská (899 m n.m.)

Stojíme na začiatku rozsiahlych lúk. Minulosť týchto miest je úzko spätá s poľnohospodárstvom a ťažbou dreva. Lúky poskytovali kvalitnú krmovinu, pásli sa tu kone i dobytok a vďaka úrodnej pôde a hlavne dostatku slnka sa na obrábaných poliach pestoval aj mak, od ktorého pochádza názov – Makoviská. Celé leto sa tu ozýval klepot kôš, spev hrabačiek, či tupé zvuky sekier drevorubačov. Súčasnosť je však už trochu iná. Z okolitých lesov sa ozýva zvuk motorových píl a lesných strojov, niekdajšie polia zanikli, lúky sa však stále využívajú ako pasienky a pravidelne tu bývajú salaše.

Zastávka č.5 – Prameň prítoku potoka Lopušná (896 m n.m.)

Sme na rozhraní dvoch častí nižšošuňavského chotára – Makoviská a Uhlísk. Stojíme na mieste, kde vyviera jeden z viacerých vodných tokov v tejto oblasti. V minulosti, ale aj v súčasnosti slúžili ako napájadlo pre pasúci sa dobytok a ovce. Takmer všetky sa vlievajú do neďalekého potoka Lopušná. Keby sme tieto toky sledovali dolu prúdom, dostali by sme sa až do Baltského mora. Potok Lopušná sa totiž vlieva do rieky Poprad, ten do Dunajca, Dunajec /už na území Poľska/ do Visly a tá do Baltského mora. A prečo ten názov Lopušná? Pochádza z veľkých charakteristických lopúchov, ktoré okolo neho rástli a stále rastú, lebo mali vždy dostatok vlhky. Na západ od nás sa nachádzajú Uhlíská – oblasť so zaujímavou históriou. Z dreva z okolitých lesov sa tu páliło drevené uhlie. Dnes by sme však pozostatky po tejto činnosti hľadali márne. Stopy po nej úplne zanikli. Uhlárov vystriedali poľovníci, hubári, ale aj včelári, ktorých včielky na rozsiahlych zakvitnutých lúčach nachádzajú dostatok sladkého nektáru. Je tu aj viacero chát, či už poľovníckych, alebo súkromných.

